

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Tuženik: Larissa Nijs

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 4. [Uredbe (EZ) br. 1371/2007] ⁽¹⁾ od 23. listopada 2007. o pravima i obvezama putnika u željezničkom prometu, u vezi s člankom 2. točkom (a) i člankom 3. Direktive 93/13 ⁽²⁾ tumačiti na način da između željezničkog prijevoznika i putnika uvijek nastaje ugovorni pravni odnos, pa i onda kad potonji upotrebljava prijevoznikovu uslugu bez kupnje karte?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan, proteže li se tada zaštita doktrine o nepoštenim ugovornim odredbama na putnika koji upotrebljava javni prijevoz bez karte i koji je zbog takvog ponašanja na temelju općih uvjeta prijevoznika, koji se smatraju opće obvezujućim na temelju njihove normativne prirode ili priopćenja u državnom službenom listu, obvezan platiti dodatak na cijenu prijevoza?
3. Protivi li se u svim slučajevima članku 6. Direktive 93/13 o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, u kojem je određeno da „[d]ržave članice utvrđuju da u ugovoru koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluge sklopio s potrošačem prema nacionalnom pravu nepoštene odredbe nisu obvezujuće za potrošača, a da ugovor u tim uvjetima i dalje obvezuje stranke ako je u stanju nastaviti važiti i bez tih nepoštenih odredaba”, to da sud ublaži ugovornu odredbu koja se smatra nepoštenom ili umjesto nje primjeni opće pravno pravilo?
4. Ako je odgovor na treće pitanje niječan, pod kojim okolnostima nacionalni sud može ublažiti ugovornu odredbu koja se smatra nepoštenom ili istu zamijeniti općim pravnim pravilom?
5. Ako se na gore navedena pitanja ne može pružiti apstraktan odgovor, postavlja se pitanje protivi li se članku 6. Direktive 93/13, u slučaju u kojem nacionalni željeznički prijevoznik nakon što je zatekao putnika bez karte, potonjeg građanskopravno sankcionira dodatkom, ovisno o slučaju povrh cijene karte, te sud zaključi da je nametnuti dodatak nepošten u smislu članka 2. točke (a), u vezi s člankom 3. Direktive 93/13, to da sud proglašuje ugovornu odredbu ništavom i primijeni opće pravno pravilo u području građanskopravne odgovornosti radi naknade štete koju je pretrpio nacionalni željeznički prijevoznik?

⁽¹⁾ SL 2007., L 315, str. 14. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 10., str. 143.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2018. uputio Vredegerecht te Antwerpen (Belgija) –
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) protiv Jean-Louisa Anite Dedrooga**

(Predmet C-351/18)

(2018/C 294/26)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Vredegerecht te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Tuženik: Jean-Louis Anita Dedroog

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 4. [Uredbe (EZ) br. 1371/2007] ⁽¹⁾ od 23. listopada 2007. o pravima i obvezama putnika u željezničkom prometu, u vezi s člankom 2. točkom (a) i člankom 3. Direktive 93/13 ⁽²⁾ tumačiti na način da između željezničkog prijevoznika i putnika uvijek nastaje ugovorni pravni odnos, pa i onda kad potonji upotrebljava prijevoznikovu uslugu bez kupnje karte?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan, proteže li se tada zaštita doktrine o nepoštenim ugovornim odredbama na putnika koji upotrebljava javni prijevoz bez karte i koji je zbog takvog ponašanja na temelju općih uvjeta prijevoznika, koji se smatraju opće obvezujućim na temelju njihove normativne prirode ili priopćenja u državnom službenom listu, obvezan platiti dodatak na cijenu prijevoza?
3. Protivi li se u svim slučajevima članku 6. Direktive 93/13 o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, u kojem je određeno da „[d]ržave članice utvrđuju da u ugovoru koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluge sklopio s potrošačem prema nacionalnom pravu nepoštene odredbe nisu obvezujuće za potrošača, a da ugovor u tim uvjetima i dalje obvezuje stranke ako je u stanju nastaviti važiti i bez tih nepoštenih odredaba”, to da sud ublaži ugovornu odredbu koja se smatra nepoštenom ili umjesto nje primjeni opće pravno pravilo?
4. Ako je odgovor na treće pitanje niječan, pod kojim okolnostima nacionalni sud može ublažiti ugovornu odredbu koja se smatra nepoštenom ili istu zamijeniti općim pravnim pravilom?
5. Ako se na gore navedena pitanja ne može pružiti apstraktan odgovor, postavlja se pitanje protivi li se članku 6. Direktive 93/13, u slučaju u kojem nacionalni željeznički prijevoznik nakon što je zatekao putnika bez karte, potonjeg građanskopravno sankcionira dodatkom, ovisno o slučaju povrh cijene karte, te sud zaključi da je nametnuti dodatak nepošten u smislu članka 2. točke (a), u vezi s člankom 3. Direktive 93/13, to da sud proglašuje ugovornu odredbu ništavom i primijeni opće pravno pravilo u području građanskopravne odgovornosti radi naknade štete koju je pretrpio nacionalni željeznički prijevoznik?

⁽¹⁾ SL 2007., L 315, str. 14. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 10., str. 143.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2018. uputio Tribunalul Bacău (Rumunjska) – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu protiv SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

(Predmet C-354/18)

(2018/C 294/27)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Bacău

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Druga stranka u postupku: SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl